

Η ΕΝ ΛΙΒΥΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ὁμιλία τοῦ κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ἐμπειρογνώμονος τοῦ Δ. Γ. Ε. διὰ τὴν Λιβύην

Τὴν 21ην Νοεμβρίου 1946, χάρις εἰς μίαν ἱστορικὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ-ψήφους τῆς Ἀιτῆς ἔκρινε τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς τέως Ἰταλικῆς ἀποικίας τῆς Λιβύης, ἀπεφασίζετο ὅπως αὕτη συγκροτηθῆ, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1952, εἰς ἐλεύθερον καὶ κυρίαρχον Κράτος. Δύο μόλις μῆνας μετὰ τὴν κατὰ τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1951 ἀνακήρυξιν τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἑνωμένου Βασιλείου τῆς Λιβύης, συμφώνως πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν ἀπόφασιν τῶν Ἑν. Ἐθνῶν, ἡ πρώτη ἐλευθέρα Λιβυανὴ Κυβέρνησις υπέβαλλε τὴν πρώτην αἰτήσιν της περὶ παροχῆς τεχνικῆς βοήθειας ἐκ μέρους τοῦ Ο.Η.Ε καὶ τῶν ἐκ τοῦτου ἐξαρωμένων εἰδικευμένων διεθνῶν Ὄργανισμῶν. Διὰ τῆς αἰτήσεως της αὐτῆς, ἡ Κυβέρνησις τῆς Λιβύης ἐζήτηε ὅπως τῆς δοθοῦν ἐπείγοντως τὰ ἀναγκαῖα μέσα, εἰς ἔμπυχον καὶ ἄμπυχον ὕλικόν, διὰ τὴν ἄμεσον θέσιν εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς της ἀναπτύξεως, τὸ ὅποιον εἶχεν ἐκπονήσει εἰδικὴ ὁμάς ἐξ εἰκοσιενὸς διεθνῶν ἐμπειρογνομόνων, ἐργασθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας διετίαν. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ἐν λόγω σχεδίου εἶχον συμμετάσχει καὶ δύο διακεκριμένοι Ἕλληνες τεχνικοί, ὁ κ. Κ. Σεργιπέτης, ἐμπειρογνώμων τῆς Ὄργανώσεως Διατροφῆς καὶ Γεωργίας (FAO) εἰς τὰ προβλήματα τῆς ἀλείας, καὶ ὁ κ. Α. Παπαϊωάννου, ἐμπειρογνώμων τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας εἰς τὰ ζητήματα τῆς βιοτεχνίας, τῶν ὁποίων ἀμφοτέρων ἡ συμβολὴ ὑπῆρξε λίαν πολύτιμος καὶ ἐξετιμῆθη ὄλως ἰδιαιτέρως.

Ἡ Ἀποστολὴ Τεχνικῆς Βοήθειας τῶν Ἑν. Ἐθνῶν ἐν Λιβύῃ περιλαμβάνει σήμερον, ἐκτὸς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ γραμματείας καὶ μεταφορῶν, 80 ἐμπειρογνώμονας διαφόρων εἰδικοτήτων, ἀντιπροσωπεύοντας 26 ἔθνη καὶ 35 ὑπηρετοῦν ὡς καθηγηταὶ εἰς τὸ Κέντρον Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας ἐν Τριπόλει, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ μίαν τῶν σοβαρωτέρων προσπαθειῶν τοῦ εἴδους της ποὺ ἀνέλαβε μέχρι τοῦδε τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐργασίας. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς τῶν ἐμπειρογνομόνων, λόγω τῶν περιορισμένων οἰκονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ προγράμματος τεχνικῆς βοήθειας, δὲν ἀντιπροσωπεύει εἰμὴ τὸ ἥμισυ περίπου ἐκείνων ποὺ ἐζήτησεν ἡ Λιβυανὴ Κυβέρνησις.

Ἀπὸ ἀπόψεως παρεχομένης τεχνικῆς βοήθειας, ἐν συσχετίσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν της, ἡ Λιβύη κατέχει σήμερον τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὸν πίνακα τῶν βοηθουμένων ὑπερεννήκοντα κρατῶν καὶ ἑδαφῶν. Καὶ τοῦτο, διότι τὰ

Ἡνωμένα Ἐθνη ἀναγνωρίζουν τὰς ἰδιαιτέρως βαρείας ὑποχρεώσεις των ἔναντι τῆς χώρας αὐτῆς, ἥτις ἀπέκτησε τὴν ἀνεξαρτησίαν της χάρις εἰς μίαν ἀπόφασιν των, ἀλλὰ καὶ διότι ἀναμφισβητήτως αὕτη εἶναι ἓν ἐκ τῶν πρώτων δεομένων βοηθειᾶς ἐλευθέρων κρατῶν.

Ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ σημειωθῇ τὸ γεγονός ὅτι τὸ κατὰ κάτοικον εἰσόδημα τῆς Λιβύης ὑπολογίζεται εἰς 35 περίπου δολλάρια ἑτησίως, ἥτοι 1050 νέας δραχμάς, ὅτι ἡ ἔκτασις τοῦ ἀνακραβητισμοῦ ἐγγίζει τὰ 85 % τοῦ πληθυσμοῦ, ὅτι ἡ παιδικὴ θνησιμότης κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας ὑπερβαίνει τὰ 300 τοῖς χιλίοις καὶ ὅτι τὸ ἔλλειμμα τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς καλύπτεται δι' οἰκονομικῶν ἐνισχύσεων παρεχομένων ἐκ μέρους τῆς Μεγ. Βρετανίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Τουρκίας, ἀνέρχεται εἰς τὸ 1)3 τῶν ἐξόδων Λίαν σημαντικὴ εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ συμβολὴ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας διὰ τοῦ προγράμματος ἐξωτερικῆς βοηθείας, γνωστοῦ ὡς «τέταρτον σημεῖον».

Διὰ νὰ δλοκληρωθῇ ὅμως ἡ εἰκὼν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Χώρας πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι ἡ κυριωτέρα της φυσικὴ πλουτοπαραγωγικὴ πηγὴ εἶναι ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία, τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὰς καιρικὰς συνθήκας καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν βροχῶν. Ἡ ἀλιεῖα καὶ πογγαλιεῖα, παρὰ τὸν πλοῦτον τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης, δὲν προσφέρουν ἀκόμη ἐμὴ μικρὰν σχετικῶς συμβολὴν εἰς τὸ ἔθνικόν εἰσόδημα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιοχὰς τὰς ὁποίας καλύπτει ἡ ἄχανης ἔρημος τῆς Σαχάρας, δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ πολιτισμὸς δὲν συναντῶνται ἀκόμη παρὰ εἰς τὰς ἀραιὰ ἐγκατεσπαρμένας δάσεις, ὅπου τὰ ὑπόγεια ὕδατα πλησιάζουν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους.

Δὲν προτιθέμεθα νὰ περιγράψωμεν ἐδῶ τὰς παρεχομένας ὑπὸ τοῦ Προγράμματος Τεχνικῆς Βοηθείας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν φιλόξενον χώραν τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία μὲ κάθε θυσίαν καὶ μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις προσπαθεῖ νὰ ἀναπληρῶσθαι τὸν ἀπωλεσθέντα μέχρι τοῦδε χρόνον εἰς τὴν οἰκονομικὴν καὶ κοινωνικὴν της ἀνάπτυξιν, μὲ γοργὸν καὶ πυρετώδη ρυθμὸν. Ἀξίζει, ἔν τούτοις, νὰ λεχθοῦν τὰ ἑξῆς ὀλίγα.

1500 Λιβέιοι ἐκπαιδεύονται σήμερον ὑπὸ προσωπικοῦ τοῦ ΟΗΕ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν Διεθνῶν Ὄργανισμῶν εἰς διάφορα κέντρα γενικῆς ἐκπαίδευσως καὶ τεχνικῆς καταρτίσεως. Μόνον εἰς τὸ προμνησθὲν κέντρον τοῦ Δ.Γ.Ε. καταρτίζονται 277 στελέχη, πού θὰ ἐπανδρώσουν αὔριον τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τὰς βασικὰς βιομηχανίας τῆς χώρας.

Προσωπικὸν τῆς UNESCO μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν διδασκάλων τῆς αὔριου, τῶν ὁποίων τόσον ἔχει ἀνάγκην ἡ χώρα, εἰς εἰδικὰς προτύπους Σχολὰς καὶ εἰδικὸς ἐμπειρογνώμων τοῦ αὐτοῦ Ὄργανισμοῦ κατευθύνει τὰς ἐργασίας ἐπὶ κέντρον λειτουργοῦντων εἰς τὴν ἀπομεμονωμένην ὄασιν τοῦ Φεζάν, διὰ τὴν ἐκμάθησιν ἀναγνώσεως, γραφῆς, χειρισμοῦ ἀπλῶν ἐργαλείων κλπ. εἰς 350 ἐνηλίκους, διανοίγων οὕτω εἰς αὐτοὺς τοὺς

ὀρίζοντας τοῦ πολιτισμοῦ, μετὰ παράλληλον ὄργανωσιν βιβλιοθηκῶν, χοῦσιν ραδιοφώνου κλπ.

Ἡ Ὀργανώσις Διατροφῆς καὶ Γεωργίας (FAO) εἰσάγει πρόβατα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐντοπίας «ράτσας», διανέμει βελτιωμένους σπόρους, καταρτίζει προγράμματα ἀναδασώσεων, μεριμνᾷ διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς ποιότητος τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων τῆς Λιβύης, τὴν τυποποίησιν καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν εἰς ξένας ἀγορὰς καὶ ὀργανώνει τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν φυτῶν.

Συνεργεῖα τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως ὑγείας διεξάγουν εὐρείας ἐκτάσεως ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα—τὸ 1)5 περίπου, τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Λιβύης ὑπέστη ἐξετάσεις, καὶ ὅταν παρίστατο ἀνάγκη ὑπεβλήθη εἰς ἐμβολιασμὸν μετὰ BCG—ἐνῶ εἰδικοί ἐμπειρογνώμονες μελετοῦν καὶ εἰσηγοῦνται λύσεις διὰ τὰ ὑγειονομικὰ προβλήματα τῆς χώρας.

Διεθνεῖς ἐμπειρογνώμονες ὀργανώνουν τὰς διοικητικὰς ὑπηρεσίας, ἄλλοι τὰ μετεωρολογικὰ κέντρα καὶ ἄλλοι τὰς ἀεροπορικὰς ὑπηρεσίας. Στατιστικολόγοι ἐκπαιδεύουν στελέχη καὶ ὀργανώνουν στατιστικὰ γραφεῖα, πρόκειται δὲ συντόμως νὰ διεξαγάγουν καὶ τὴν πρώτην μεταπολεμικὴν γενικὴν ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ. Γεωλόγοι καταρτίζουν γεωλογικοὺς χάρτας καὶ μελετοῦν τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν δυνατότητα ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοῦτου τοῦ ὑπεδάφους, οἰκονομολόγοι μελετοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ εἰδικοί ἐμπειρογνώμονες μεριμνοῦν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς χώρας.

Παντοῦ ὀργασμὸς, παντοῦ καὶ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δημιουργικὴ προσπάθεια.

* *
* *

Μετὰ τὴν βραχεῖαν αὐτὴν ἀνασκόπησιν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐπιτελουμένου ἔργου ὑπὸ τοῦ Προγράμματος Τεχνικῆς Βοηθείας καὶ τὰς ὀλίγας γενικὰς παρατηρήσεις διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκειται σήμερον ἡ Λιβύη—ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπέρασαν διαδοχικὰ Φοῖνικες καὶ Ἕλληνες καὶ Ρωμαῖοι καὶ Βάνδαλοι εἰς παλαιότερας ἐποχάς, καὶ τῆς ὁποίας ἡ νεωτέρα ἱστορία ἐξελίσσεται μέσα εἰς δύο ξενικὰς διοικήσεις, ἐξ ὧν ἡ πρώτη ἰδιαίτερος μακρὰ—ὡς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ εἴπωμεν ὀλίγα τινὰ διὰ τὴν προσπάθειαν ἀναδιοργανώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐνεπιστεύθη τὸ Δ.Γ.Ε.

Διὰ νὰ καταστῆ ὁμως δυνατὴ ἡ ἀξιολόγησις τῶν γενομένων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν προσπαθειῶν, δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ δοθῆ εἰσαγωγικῶς μία σύντομος ἀνάλυσις τῶν κρατουσῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, καὶ εἰδικώτερον τῶν δυσκολιῶν τὰς ὁποίας εἴχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς μας, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια εἶχεν ἀρχικῶς ὀρισθῆ εἰς 12 μῆνας, παραταθεῖσα ἐν συνεχείᾳ εἰς 18 καὶ τέλος εἰς 22 μῆνας.

Πρώτα ἀπ' ὅλα ἐπιβάλλεται νὰ λεχθῆ ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὴν Χώραν. Πράγματι, ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλις κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν ἤρξατο τὸ πρῶτον ἐφαρμοζομένη ἐν Λιβύῃ κατὰ τὸ 1914, ἦτοι σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς ἰταλικῆς διοικήσεως, διὰ τῆς ἐπεκτάσεως εἰς τὸ ἔδαφός της τοῦ ἐν τῇ μητροπόλει λειτουργοῦντος Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων κατὰ τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας (INAIL). Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσης προπολεμικὴν δεκαετίαν ἐπεξετάθησαν εἰς τὴν χώραν ἡ ἀσφάλις ἀσθενείας (IFASAI καὶ νῦν INAM) ὡς καὶ ἡ ἀσφάλις συντάξεων—φρυματιώσεως—ἀνεργίας (INPS).

Κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν εἰρημένων ασφαλιστικῶν συστημάτων εἶναι ὅτι, ἔξαιρέσει τῆς ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγονται ὑποχρεωτικῶς οἱ μισθωτοὶ τῶν περιοχῶν ὅπου αὕτη ἐφαρμόζεται, ἀνεξαρτήτως ἰθαγενείας, ἡ ἀσφάλις ἀσθενείας ὡς καὶ ἡ ἀσφάλις συντάξεων, φρυματιώσεως καὶ ἀνεργίας, καλύπτουν μόνον τοὺς μὴ λιβεῖους μισθωτοὺς. Ὡς εἶναι ὅμως φυσικόν, ἡ τελευταία αὕτη διάκρισις ἐθεωρήθη ὡς ἐφεξῆς ἀπαράδεκτος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νέου Κράτους τῆς Λιβύης, ἥτις ἔταξεν ὡς πρῶτον μέλημά της τὴν ἐπέκτασιν τῶν ἀσφαλίσεων καὶ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς μισθωτοὺς, διὰ τὴν ἐπίτευξιν δὲ τούτου καὶ ἐκλήθημεν ὅπως παράσχωμεν τὰς τεχνικὰς μας ὑπηρεσίας.

Ἀσυμβίβαστος ὡσαύτως κατέστη μετὰ τὴν ἀνακήρυσιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας καὶ ἡ εἰς τὸ ἔδαφος αὐτῆς συνέχισις τῆς λειτουργίας τῶν δημοσίου δικαίου ἰταλικῶν ασφαλιστικῶν Ὄργανισμῶν. Διὸ καὶ τὸ ἄρθρον 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 388 (V) ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ, τῆς 15.2.50, ὥρισεν ὅτι :

«Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Λιβύη θέλουσι καθορίσει δι' εἰδικῶν συμφωνιῶν τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους θέλουσι μεταβιβασθῆ εἰς ἀναλόγους Ὄργανισμοὺς ἐν τῷ κράτει τῆς Λιβύης αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἰταλικῶν Ὄργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἔναντι τῶν κατοίκων τῆς Λιβύης, ὡς καὶ ἀνάλογον τμῆμα τῶν ὑπὸ τῶν Ὄργανισμῶν τούτων συγκεντρωθέντων κεφαλαίων».

Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι τόσον ἡ ἴδρυσις τῶν ἀνωτέρω φορέων ὅσον καὶ ἡ ἐπέκτασις τῶν ἀσφαλίσεων εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς μισθωτοὺς δὲν ἦτο ἔργον οὔτε ἀπλοῦν οὔτε εὐκολον. Αἱ δυσκολαὶ αἱ ὁποῖαι ἔδει νὰ ὑπερπηδηθοῦν ἦσαν πολλαὶ καὶ ποικίλαι.

**

Μεταξὺ τῶν δυσκολιῶν αὐτῶν ἀξίζει κατὰ πρῶτον λόγον νὰ ἀναφεροῦν τὰ λεπτὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἔθετεν ἐνώπιον ἡμῶν ἡ ὁμοσπονδιακὴ μορφή τοῦ νέου Ἡν. Βασιλείου τῆς Λιβύης. Σύμφωνα μετὰ τὸ ἰσχύον Σύνταγμα, ἡ μὲν κεντρικὴ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνησις μερμινᾶ διὰ τῶν ὁμο-

σπονδιακῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διὰ τὴν θέσπισιν τῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλειαν ἀναγομένης νομοθεσίας, ἡ ἐφαρμογὴ ὅμως αὐτῆς ἀνήκει εἰς τὰς ἐπὶ μέρους τρεῖς τοπικὰς Κυβερνήσεις, τῆς Τριπολίτιδος, τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ τοῦ Φεζάν, πραγματοποιημένη ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως. Δὲν θὰ ἐπιμείνωμεν ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῆς κατηγορίας αὐτῆς, διότι εἶναι προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντεμετώπισθησαν εἰς ὅλα τὰ ὁμοσπονδιακῆς συγκροτήσεως κράτη καὶ τὰ ὁποῖα ἐλύθησαν κατὰ ποικίλους τρόπους, ἄλλοτε μὲν σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν ἀρχῶν τῆς τονώσεως τῶν κεντρικῶν ἐξουσιῶν—ἡ ὁποῖα τονώνει καὶ τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος—καὶ ἄλλοτε ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τῶν κεκρησγμένων ὑπὲρ τῆς μεζονος αὐτοτελείας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Ἀρχοῦμεθα νὰ σημειώσωμεν ὅτι, μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῶν συστημάτων διοικητικῆς ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ ἐπαγγελματικούς κλάδους ἢ κατ' ἐπιχειρήσιν λόγῳ ἐλλείψεως μεγάλων ἐπιχειρήσεων καὶ ἀξιολόγων βιομηχανικῶν κλάδων, ὡς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς κατὰ κατηγορίας κινδύνων ὀργανώσεως τῆς ἀσφαλίσεως λόγῳ τῶν ἠϋξημένων ἐξόδων πρὸς τὰ ἀπῆται αὕτη, ἀπέμενον ἐνώπιον ἡμῶν ὡς μόναι ἐνδεδειγμένοι αἱ λύσεις τῆς δημιουργίας :

α) πλειόνων εἰδικῶν κατ' ἐπαρχίαν φορέων ἢ

β) ἐνὸς ἐνιαίου φορέως, ὀργανωμένου κατὰ σύστημα εὐθραίας ἀποκεντρώσεως τῶν τοπικῶν ὑπηρεσιῶν του.

Ἐκάστη τῶν δύο λύσεων εἶχε τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῆς. Τελικῶς ἀπεκλίναμεν ὑπὲρ τῆς δευτέρας, διότι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πρώτης λύσεως θὰ ἀπεστέρει τελικῶς τὰς δύο σοβαρῶς μειονεκτούσας ἔναντι τῆς Τριπολίτιδος ἐπαρχίας τῆς Κυρηναϊκῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ Φεζάν τῆς δυνατότητος ὀργανώσεως ἰδίων συστημάτων ἀσφαλίσεως. Ἐκτὸς τούτου ἡ λύσις αὕτη θὰ ἐνίσχυε τὸ τοπικιστικὸν πνεῦμα εἰς τὴν παροῦσαν πρώτην μεταβατικὴν περιόδον καὶ θὰ ἀντέκειτο εἰς τὴν ὄλονεν καὶ περισσότερον ἐκδηλουμένην διειθνώσασιν τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν κινδύνων ἐπὶ καθολικῆς βάσεως, ἥτις ἀπηχεῖ ἐντονώτερον τὸ ἀξίωμα τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, πρὸς ἀποτελεῖ τὴν κεντρικὴν ἰδέαν κάθε γενικοῦ συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἐλάβομεν ὅμως πρόνοιαν νὰ τηρηθῇ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ ἀποφευχθοῦν, κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ δυσαρέσκαιαι τὰς ὁποίας μία ἀτεγκτος ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος θὰ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ εἰς τὰς τοπικὰς Κυβερνήσεις.

*
* *

Ἡ ὑπαρξίς τῶν ἰταλικῶν ἀσφαλιστικῶν Ὁργανισμῶν ἔθετε πρὸς ἡμῶν μίαν δευτέραν σειρὰν δυσκολιῶν πρὸς ὑπερπήδησιν, διότι ἔδει, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους των ἐπίπεδον προστασίας ἀνάλογον πρὸς τὸ ἤδη παρεχόμενον ὑπὸ τούτων, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτρεπταὶ παλινδρομήσεις εἰς τὸν τομέα τῆς κοι-

νονικῆς πολιτικῆς. Συγχρόνως ὅμως ἐπεβάλλετο νὰ ἀποφευχθοῦν διακρίσεις μεταξύ ἰθαγενῶν καὶ ξένων ἠσφαλισμένων, καὶ τοῦτο καθ' ἦν στιγμήν αἱ ὁμάδες τῶν ἰθαγενῶν ἠσφαλισμένων μειονεκτοῦν σοβαρῶς τῶν ἀλλοδαπῶν εἰς τὸν τομέα τῶν μισθῶν, ἐνῶ ἀντιθέτως ὑπόκεινται εἰς ἠῦξημένους κινδύνους. Μόνον τὸ ποσοστὸν τραχώματος εἰς ὠρισμένας περιοχὰς ὑπερέβη τὸ 90% τῶν ἐξετασθέντων. Αἱ λύσεις ἀνεζητήθησαν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν ἐπιπέδου προστασίας ἀναλόγου πρὸς τὸ δυνάμενον νὰ παρασχεθῆ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ἠσφαλισμένους, ἀφεθείσης ὅμως συγχρόνως τῆς δυνατότητος ὅπως, διὰ τῶν ὑπογραφησομένων εἰδικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ληφθῆ πρόνοια διὰ συμπληρωματικὰς παροχὰς, ἔναντι εἰδικῶν ἠῦξημένων καταβολῶν, πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας τοῦτο ἠσφαλισμένους (προαιρετικὴ ἀσφάλισις).

Ἐναντίον φύσεως δυσχερείας προεκάλει καὶ ἡ συνύπαρξις δύο σαφῶς διακεκριμένων ἀλλήλων οἰκονομικῶν μονάδων : τῶν μοντέρνων καὶ κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν παράδειγμα λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἀπρηχαιωμένα συστήματα παραγωγικῆς διαδικασίας ἀκολουθουσῶν μικρῶν οἰκονομικῶν μονάδων. Ἡ ἐνδεδειγμένη φυσικὴ λύσις, τὴν ὁποίαν καὶ ἠκολουθήσαμεν ἦτο ἡ ἀπλούστευσις τοῦ μηχανισμοῦ τῶν σχέσεων ἐργοδοτῶν καὶ φορέως τῆς ἀσφαλίσεως, εἰς σημεῖον ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὰς περιορισμένας δυνατότητας τῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως μειονεκτουσῶν ἐπιχειρήσεων.

*
* *

Τὸ μεγαλύτερον ὅμως πρόβλημα τοῦ προεβάλλετο εἰς τὴν ὀργάνωσιν ἐνὸς λιβυανοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως ἦτο ἡ ἔλλειψις εἰδικευμένου ἰθαγενοῦς προσωπικοῦ, καὶ γενικῶς ὑπαλλήλων μὲ γυμνασιακὴν τουλάχιστον μόρφωσιν. Ἄρχεῖ πρὸς τοῦτο νὰ σημειωθῆ ὅτι οἱ, μὲ πανεπιστημιακὴν μόρφωσιν Λιβεῖοι μετροῦνται εἰς τὰ δάκτυλα τῶν δύο χειρῶν, κατέχουν δέ, ὅπως καὶ οἱ ἀπόφοιτοι γυμνασίου, τὰς ἀνωτάτας διοικητικὰς θέσεις. Ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου στενότης εἶναι φυσικὴ, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι πρόκειται περὶ νέου Κράτους, ἀριθμοῦντος ἀνεξάρτητον βίον μόλις δυόμισυ ἐτῶν, καὶ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ ἰθαγενοῦς στοιχείου εἶχε παραμεληθῆ ἐπὶ τῶν ξενικῶν διοικήσεων. Αἱ λύσεις ἀνεζητήθησαν διὰ τῆς κατὰ τὴν πρώτην μεταβατικὴν περίοδον χρησιμοποίησεως ξένων ἐμπειρογνομόνων καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ εἰς τὰς μᾶλλον ἐπικαίρους θέσεις καὶ εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων μέτρων διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκπαίδευσιν ἰθαγενοῦς προσωπικοῦ, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν μείζονα δυνατὴν ἀπλούστευσιν τοῦ μηχανισμοῦ ἐσωτερικῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ φορέως.

*
* *

Ὡς τελευταίαν κατηγορίαν δυσχερειῶν τὴν ὁποίαν εἶχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ἀναφέρομεν τὰς πηγαζούσας ἐκ τῆς ἐσφαλμένης παρὰ τινῶν

έρμηνείας τῶν ἀρχῶν τῆς ἐπικρατοῦσης θρησκείας καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν ιδιομορφιῶν τῶν κρατουσῶν εἰς τὴν χώραν συνθηκῶν.

Οὕτω, παρ' ἀνευθύνων παραγόντων ὑπεστηρίχθη ἡ ἄποψις ὅτι γενικὰ ἡ ἀσφάλις, κοινωνικὴ καὶ ἰδιωτικὴ, ἐξασθενεῖ τὸ αἶσθημα ἀλληλοβοηθείας, τὸ ὁποῖον ὡς γνωστὸν εἶναι λίαν ἐντόνως ἀνεπτυγμένον μεταξύ τῶν μωαμεθανῶν, ὅχι μόνον εἰς τὸ πλαίσιον τῆς οἰκογενείας ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν τοπικῶν κοινοτήτων. Ἡ ἄποψις ὅμως αὕτη ἔχει σήμερον ὑποχωρήσει σχεδὸν τελείως, κατόπιν τῆς εἰς ἄλλα μουσουλμανικὰ κράτη ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, ἀλλὰ καὶ κατόπιν ἐννοικίης γνωματεύσεως τοῦ Πρωτάνεως τοῦ μεγαλύτερου θρησκευτικοῦ πανεπιστημίου τοῦ ἀραβικοῦ κόσμου, τοῦ πανεπιστημίου «Ἀζχάρ» τοῦ Καίρου, καθ' ἣν τὰ ἰδιωτικὰ συμβόλαια ἀσφαλείας ζωῆς εἰς οὐδεμίαν ρῆσιν ἢ ἐντολήν τοῦ Κορανίου ἀντιτίθενται. Παρὰ ταῦτα πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ἀσφάλις ζωῆς, πυρός, αὐτοκινήτου κλπ. ἀποφεύγεται ἀκόμη ἐπιμελῶς ὑπὸ τῶν Λιβείων.

Τὸ σχετικῶς ἄτυπον τοῦ διαζυγίου καὶ ἡ πλημμελὴς τήρησις ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἐκτὸς τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων, ἐπὶ γεννήσεων, γάμων καὶ θανάτων, ὡς καὶ ὁ εἰς ἐλαχίστην κλίμακα ἐφαρμοζόμενος σήμερον θεσμὸς τῆς πολυγαμίας, ἐπέβαλλον τὴν ἐξέυρεσιν εἰδικῶν πρακτικῶν λύσεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν γεννωμένων προβλημάτων. Ὑπὸ τύπον παραδείγματος ἀναφέρομεν τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν στοιχείων περὶ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν οἰκογενείας των, διὰ τὴν ὁποίαν κατέστη ἀναγκαία ἡ προσφυγὴ εἰς ἐπιστημονικὰς ἰατρικὰς μεθόδους (ἐξέτασις τοῦ ὀδοντικοῦ συστήματος κλπ.).

Εἰς τὴν παροῦσαν κατηγορίαν δυσχερειῶν ἀνάγονται ἐπίσης καὶ αἱ σχετιζόμενα μὲ τὴν διαπίστωσιν τῆς ταυτότητος, λόγῳ τῆς καλύψεως τοῦ προσώπου των ὑπὸ τῶν γυναικῶν διὰ τοῦ «μπαρακάν», εἰδικῆς καλύπτρας χρησιμοποιουμένης ἐν Λιβύῃ, καὶ λόγῳ τῆς χρησιμοποιήσεως μικροῦ κύκλου ὀνομάτων: Μωχάμετ τοῦ Ἀμπτάλλα, Ἀμπτάλλα τοῦ Μωχάμετ κ.ο.κ., ἢ τῆς χρησιμοποιήσεως ὡς ἐπωνύμου τοῦ γενικοῦ ὀνόματος τῆς φυλῆς κλπ. Ὅμοίως ἀναφέρομεν τὴν συνύπαρξιν τριῶν μισθολογικῶν περιόδων, ἥτις περιπλέκει τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν, δοθέντος ὅτι ἡ ἐβραϊκὴ ἐβδομάς ἀρχεταὶ τὸ Σάββατον ἀπὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ λήγει τὴν Παρασκευὴν μὲ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἡ ἐβδομάς τῆς χριστιανικῆς κοινότητος ἔχει ἀρχίαν τὴν Κυριακὴν καὶ ἡ μουσουλμανικὴ κοινότης ἐφαρμόζει ὡς ἡμέραν ἐβδομαδιαίας ἀργίας τὴν Παρασκευὴν.

Τέλος, μνημονεύομεν τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν στατιστικῶν στοιχείων ὅχι μόνον δημογραφικοῦ χαρακτῆρος (γεννητικότης, θνησιμότης, κατανομὴ τῶν διαφορῶν κατηγοριῶν πληθυσμοῦ κατὰ ομάδας ἡλικιῶν, μέση διάρκεια ζωῆς κλπ), ἀλλὰ καὶ οἰκονομικῶν δεδομένων (ἀριθμὸς μισθωτῶν κατὰ περιοχὰς καὶ γενικῶς, ἐπίπεδον μισθῶν, μέσοι μισθοί, μέση διάρκεια ἀπασχολήσεως κλπ.), ὡς καὶ ἀσφαλιστικῶν (συχνότης καὶ ἔντασις κινδύνων κλπ.), ἥτις

ἔλλειψις ἐπέβαλε τὴν προσφυγὴν εἰς κάθε εἴδους δειγματοληψίας καὶ ἀναγωγάς, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀγνώστων δεδομένων, τῶν ἀφορώντων κυρίως τὸν ἰθαγενῆ πληθυσμόν, ἐκ τῶν γνωστῶν στοιχείων διὰ τὰς ἀλλοδαπὰς ομάδας ἡσφαλισμένον εἰς τοὺς ἰταλικούς ἀσφαλιστικούς Ὄργανισμούς, οἱ ὁποῖοι τηροῦν ὥρισμένα στατιστικὰ στοιχεῖα.

*
* *

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω σύντομον ἀνάλυσιν τῶν κυριωτέρων δυσκολιῶν τὰς ὁποίας εἶχε νὰ ὑπερπηδήσῃ ἡ ὀργάνωσις ἑνὸς νέου λιβυανοῦ συστήματος κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ περιγράψωμεν ἐπίσης δι' ὀλίγων τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑποβληθέντος εἰς τὴν Λιβυανὴν Κυβέρνησιν σχεδίου νόμου.

Ἐκ τῆς ἀποφύσεως, κατεβλήθη κάθε δυνατὴ προσπάθεια διὰ τὴν διατύπωσιν αὐτοῦ κατὰ τρόπον ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον λιτόν, σύντομον, ἀπλοῦν καὶ εὐληπτον.

Ἐκ τῆς ἀπόφσεως μεθόδου, τὸ νέον σύστημα βασίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως, ἀποκλεισθείσης τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν λόγῳ τῶν περιορισμένων οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐκ τῆς ἀπόφσεως ἀσφαλιστέων προσώπων, τὸ σχέδιον περιορίζεται εἰς τὴν ἀσφάλισιν τῶν παρεχόντων ἐξηρημένην ἐργασίαν, ἐξαιρέσει τῶν μισθωτῶν τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐργασιῶν. Οἱ αὐτοτελῶς ἐργαζόμενοι, ὅπως καὶ οἱ πληθυσμοὶ τῆς ὑπαίθρου, ἐκρίθη ὅτι δὲν ἦτο οὔτε δυνατόν ἀλλ' οὔτε καὶ σκόπιμον νὰ ἐνταχθοῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπὸ ἓν οἰκονομικὸν σύστημα κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Τὰ προβλήματα τῶν πληθυσμῶν τούτων, καὶ εἰδικώτερον τῶν διαβιούντων κατὰ σύστημα νομαδικῶν ἢ ἡμινομαδικῶν, συνεστήθη ὅπως ἀποτελέσουν ἀντικείμενον εἰδικῶν μελετῶν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν προσφορωτέρων μέσων βελτιώσεως τῶν συνθηκῶν διαβιώσεώς των, κύριον χαρακτηριστικὸν τῶν ὁποίων εἶναι ἡ προσήλωσις εἰς τὴν φυλὴν καὶ αἱ συνεχεῖς μετακινήσεις πρὸς τὰ ἐκ τῶν βροχῶν εὐνοηθέντα ἐδάφη συλλογικῆς ἰδιοκτησίας τῆς φυλῆς καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν καρπῶν τῶν φοινικοδένδρων. Διὰ τοὺς πληθυσμοὺς τούτους, ὁ δεσπῶν τῆς οικονομικῆς των ὑποστάσεως κίνδυνος εἶναι ἡ ξηρασία καὶ ὄχι οἱ ὑπὸ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καλυπτόμενοι κίνδυνοι, οἵτινες ἀντιμετωπίζονται κατὰ συλλογικὸν σύστημα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς φυλῆς. Ἐκτὸς τούτου, τὰ ἀπιστεύτως χαμηλὰ εἰσοδήματα τῶν κατοίκων τῆς ὑπαίθρου καὶ ἡ ἀνταλλακτικὴ οἰκονομία μέσα εἰς τὴν ὁποίαν διαβιοῦν ἀποκλείουν οἰκονομικὴν συμβολὴν των εἰς τὴν χρηματοδότησιν ἑνὸς συστήματος κοινωνικῆς ἀσφαλείας.

Ἐκ τῆς ἀπόφσεως ἐκτάσεως ἀσφαλιζομένων κινδύνων, τὸ νέον σχέδιον καλύπτει κατ' ἀνάγκην ὅλους τοὺς κινδύνους ποὺ καλύπτουν οἱ ἰταλικοὶ ἄ.

σφαλιστικοί οργανισμοί, ἀλλ' ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διαφόρων κλάδων προβλέπεται τμηματικὴ καὶ κατὰ διαδοχικὰ στάδια.

Ἡ χρηματοδότησις τῆς ἀσφαλίσεως βασίζεται ἐπὶ εἰσφορῶν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἀνευ οἰασδήποτε συμμετοχῆς τοῦ ἀναιμικοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ φορεὺς τῆς ἀσφαλίσεως ἀπολαύει πλήρους διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς αὐτονομίας, ὑπάγεται ὅμως εἰς ἐπὶ διττῆς βάσεως ὀργανωμένον κρατικὸν ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν, ἐκ μέρους τῶν ὁμοσπονδιακῶν καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἰδιάζον, τέλος, γνώρισμα τοῦ σχεδίου εἶναι ἡ ἐλαστικότης τῶν διδομένων λύσεων, ἥτις ἐπιτρέπει παντὸς εἴδους προσαρμογὰς πρὸς τὰς ἐκασταχοῦ τοπικὰς εἰδικὰς συνθήκας, ἰδίως εἰς τὸν τομέα τῆς ἱατρικῆς περιθάλψεως, ἥτις ἔχει ὡς σπονδυλικὴν τῆς στήλην τοὺς «ἴπταμένους ἱατροὺς καὶ ἱατροεῖα», καὶ τὸ ὑφιστάμενον συγκρότημα δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὑγείας, ἀποφενυγομένης οὕτω τῆς σπατάλης μέσων καὶ τῆς ὀργανώσεως παραλλήλων ὑγειονομικῶν ὑπηρεσιῶν.

*
* *

Ἡ ἐν τῇ πράξει ἐφαρμογὴ τοῦ προταθέντος συστήματος θὰ καταδείξη κατὰ πόσον ἡ σύλληψις του ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς κρατούσας συνθήκας. Κάθε ἐκ τῶν προτέρων κρίσις θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένη.

Κολακευόμεθα ἐν τούτοις νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ μακρὰ καὶ πολύπλευρος πεῖρα καὶ ἡ ολοκληρωμένη τεχνικὴ κατάρτισις τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δ.Γ.Ε., τῶν ὁποίων αἱ τεχνικαὶ συμβουλαὶ καὶ ἡ ἀμέριστος βοήθεια τὴν ὁποίαν μᾶς παρέσχον εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς ἀποστολῆς μας μᾶς ἐπέτρεψαν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὅλας τὰς σχετικὰς δυσχερείας, ἀποτελοῦν ἱκανὰ ἐγγύρια ἰσχυρᾶς θεμελιώσεως τοῦ ὅλου σχεδίου.

Μία μικρά, ἐξ ἄλλου, ἐνδειξις περὶ τοῦ ὅτι αἱ σχετικαὶ προσπάθειαι ὑπῆρξαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον ἐπιτυχεῖς καὶ δὲν ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ, ἀποτελεῖ πρόσφατος ἐκ Καίρου ἀνακοίνωσις καθ' ἣν, κατ' εἰσῆγησιν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀναθεωρήσεως τῆς αἰγυπτιακῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ἀπεφάσισεν ὅπως ἐμπνευσθῆ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν κοινωνικῆς ἀσφαλείας ἐκ τοῦ λιβυανοῦ σχεδίου, ὅπερ—ἄς μᾶς ἐπιτραπῆ ἡ μνεία τῶν λίαν κολακευτικῶν καὶ ἀσφαλῶς ὑπερβολικῶν ὄρων τοῦ ἀνακοινωθέντος—, ἐξακριβώσθη ὡς «ἐν ἐκ τῶν ἐπιτυχεστέρων σχεδίων κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων ἐξ ὧν ποτὲ ἐξεπονήθησαν», ἐν τῷ πλασιῳ προφανῶς τῶν εἰδικῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν κρατουσῶν συνθηκῶν εἰς τὰς ἀραβικὰς χώρας.